

RUTTEN, Georges A., kloosternaam: Ceslas (Dendermonde 10 augustus 1875 – Brussel 27 mei 1952).

Was de zoon van een Limburgse ambtenaar en van een moeder uit de Franssprekende burgerij van Gent. Rutten trad in bij de dominicanen in 1890, werd priester gewijd in 1898 en promoveerde in 1900 aan de Leuvense universiteit tot doctor in de politieke en sociale wetenschappen.

Rutten legde de grondslag voor het christelijk syn-

dicalisme. Hij stichtte in 1904 te Gent het Algemeen Secretariaat der Christelijke Beroepsverenigingen, waaruit in 1912 het **Algemeen Christelijk Vakverbond** (ACV) ontstond. Zijn inspanningen om te komen tot een algemene Katholieke Sociale Actie hadden geen succes en resulteerden in 1921 enkel in het Algemeen Secretariaat der Christelijke Sociale Werken, het comité van proosten, waarvan hij tot aan zijn dood algemeen directeur bleef. Op het **Algemeen Christelijk Werk(nem)ersverbond** (ACW) dat in 1921 ontstond, had hij minder vat. Hij werd in 1921 gecoöpteerd senator en bleef dat tot in 1946. In deze periode lag zijn voornaamste activiteit op het politieke vlak.

Rutten was de vertrouwensman, zowel van de kerkelijke autoriteiten als van de christelijke arbeiders. Hij had ook toegang tot het Hof en de hoge financiële milieus. Hoewel hij in het Frans opgevoed was, had hij belangstelling voor de oplossing van het Vlaamse vraagstuk. Als algemeen directeur van de christelijke sociale werken besteedde hij vooral zorg aan hun eenheid en aan de verwezenlijking van hun specifieke doel, de ontvoogding van de arbeidersklasse. Toch begreep en verklaarde Rutten ook dat de V.B. onafscheidelijk verbonden was met de sociale verheffing van de Vlamingen. Maar hij heeft zich steeds verzet tegen pogingen om de arbeidersbeweging volgens Vlaams-Waalse lijnen te verdelen. Zijn sterke banden met kardinaal Désiré Mercier en zijn patriottische missie naar de Verenigde Staten van Amerika en Canada tijdens de Eerste Wereldoorlog deden hem na de wapenstilstand zelfs wantrouwig staan tegenover Frans van Cauwelaert en aarzelend tegenover het Vlaamse **minimumprogramma**. In 1932 was hij verslaggever in de Senaat van de wet op het taalregime in het lager en middelbaar onderwijs.

WERKEN: *Les ouvriers et la question flamande par un propagandiste syndical*, 1919; – *La question flamande au Sénat*, 1923; – *La question linguistique en Belgique*, 1930.

LITERATUUR: C. van Gestel, 'Rutten, Georges', in NBW, I, 1964; – J. Verstraelen, *Zij bouwden voor morgen. Figuren uit de christelijke arbeidersbeweging*, 1966; – E. Gerard, *Eglise et mouvement ouvrier chrétien en Belgique*, 1990.

EMMANUEL GERARD